

Wat is de herfst toch een prachtig jaargetijde. De kleuren in de natuur zijn dit jaar wel heel mooi. Dat is een opsteker voor alle mensen die de natuur koesteren. En die er niet aan moeten denken om die op te offeren om het uitstoten van stikstof te faciliteren. Vallende bladeren nodigen uit om te mijmeren over de vergankelijkheid van het leven. Totdat iemand de stilte verstoort met zo'n ellendige bladblazer. Onlangs las ik een aantal argumenten om zo'n ding niet te gebruiken. In mijn jonge jaren verzamelde ik samen met vrienden boombladeren voor de composthoop van een buurman. Om de zandige grond in Zeist wat vruchtbaarder te maken had je heel wat compost nodig. Op jonge leeftijd hoorde ik dat het blad van de linde daarvoor geschikter was dan dat van de eik. Later begreep ik dat dit met looizuren te maken had, die het eikenblad moeilijker deden verteren. Voor het verzamelen van de bladeren kregen wij jutezakken mee, waarin steenkolen hadden gezeten. De restanten daarvan zullen de moestuin vast geen goed hebben gedaan. Blaadjes weghalen van lanen en paden ligt voor de hand. In de tuin, buiten het gazon, ligt dat anders. Daar kun je de bladeren 's winters beter laten liggen. Zij vormen een goede bescherming tegen koude. Onder de blaadjes kunnen diverse insecten overleven. Dat is waar te nemen door de scharrelende vogels. De bladeren leveren ook voedsel voor het bodemleven. Regenwormen trekken de blaadjes de grond in, waardoor het organische stofgehalte van de bodem gaat toenemen. Verder is een hark net zo handig, veel goedkoper en vooral veel stiller. Het bespaart ook nog eens energie en uitstoot van kooldioxide en stikstof. Stel je eens voor dat de hark later was uitgevonden dan de bladblazer...

De staat Californië leeft in onmin met het centrale gezag in de Verenigde Staten. Er wordt ruzie gemaakt over de oorzaak van de branden die het land teisteren. Volgens president Trump zijn de branden vooral een gevolg van slecht onderhoud van de bossen, want de staat verzuimt om in de herfst de bladeren te verwijderen. Hij gaat hier voorbij aan het grote nut van gevallen bladeren. Door die te laten liggen neemt het organische stofgehalte van de bodem en daarmee het vochtvasthoudend vermogen van de bodem en de weerbaarheid voor branden toe. Hoeveel verstand van natuurbeheer mag je verwachten van een leidsman?

Die vraag is ook in ons eigen land van belang, waar het idee heeft postgevat om een deel van onze natuurgebieden op te offeren omdat ze in de weg liggen van uitstoters van stikstof.

Ik raad politici aan hun oor bij ecologen te luisteren te leggen, desnoods tussen het geraas van de blazers door. Niet alles kan immers. Bedenk daarbij vooral dat natuur niet links of rechts is. De beschikking over voldoende kwalitatieve natuur is een fundamenteel recht. Wat ben ik blij met Europa dat ons land daar terecht op wijst.

Nederland beschikt over uitstekende deskundigen op ecologisch gebied. Natuurbeheer is een vak, en heel wat mensen hebben daarvoor doorgeleerd. Ik roep hen op juist nu geen blad voor de mond nemen. Dat betekent volgens de website van Onze Taal 'vrijuit zeggen wat je vindt', 'je eerlijke mening geven, of de ander dat nu leuk vindt of niet' en ook wel 'iemand zonder omwegen vertellen wat hij allemaal fout heeft gedaan'. Desnoods op het Malieveld!